

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **U. A.**
skazanej z art. 586 k.s.h.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 22 lipca 2026 r.,
kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z dnia 17 grudnia 2025 r., sygn. akt III Ka 684/25,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Rzeszowie,
z dnia 24 marca 2025 r., sygn. akt II K 111/23,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.
w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania:**
- 2. obciążyć skazaną kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna z mocy ustawy.
Stosownie do treści art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wyjątki od tej reguły stanowią wypadki wskazane - w art. 523 § 4 k.p.k., tj. kasacja strony

została wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (pkt 1) lub kasację wniósł jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. – Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie oraz Rzecznik Praw Dziecka od każdego orzeczenia sądu kończącego postępowanie, jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw dziecka.

W realiach przedmiotowej sprawy obrońca skazanej wniósł jednak kasację od wyroku sądu drugiej instancji, którym utrzymano w mocy wyrok sądu pierwszej instancji orzekający wobec U. A. karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, nie podnosząc zarzutu z art. 439 § 1 k.p.k., lecz wyłącznie zarzuty innego naruszenia prawa (materialnego – pkt 1 kasacji oraz procesowego – pkt 2 kasacji)

Biorąc zatem pod uwagę, że w niniejszej sprawie została wobec skazanej orzeczona kara nieizolacyjna, a kasacja nie została wniesiona z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych – oparto ją na zarzutach innego rażącego naruszenia prawa – które to zarzuty, z uwagi na jednoznaczną treść art. 523 § 2 k.p.k., nie mogą stanowić w takim wypadku podstawy nadzwyczajnego środka zaskarżenia, kasacja ta jako niedopuszczalna nie powinna zostać przyjęta.

Wobec wadliwego jej przyjęcia zarządzeniem sędziego Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 22 kwietnia 2026 r., sygn. akt III WKK 13/26, Sąd Najwyższy był zobligowany do pozostawienia jej bez rozpoznania stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k.

Kierując się powołanymi względami postanowiono jak na wstępie, obciążając skazaną – na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

[J.J.]

[r.g.]

